СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 160. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го ЛИПНЯ 1950. No. 160. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 13, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

КОНҐРЕСОВА КОМІСІЯ ЗА ТИХООКЕАНСЬКИЙ ДОГОВІР ВЗАЄМООБОРОНИ

Вашинґтон, 12. липня. — Комісія Палати Репрезентантів для закордонних справ заявилася одноголосно в користь договору взаємооборони на Пацифіку, який був би побудований на тих самих засадах, як Північно-Атлантійський Пакт та відповідав би вимогам чартеру Об'єднаних Націй. Цей договір мав би обняти країни на просторі Тихого океану, в тому теж і Злучені Держави. Цю пропозицію приспішили погані вісті про воєнне положення в Кореї. Її вніс конґресмен Джекоб К. Джевитс, республіканець з Ню Йорку. Комісія одобрила пропозицію одноголосно, але конґресмен Джан Кі, демократ з Вест Вірджінії, заявив, що переговори в цій новій і так важливій справі мусять повести самі держави, що є заінтересовані в такому договорі. Пропозицію в справі Тихоокеанського договору взаємооборони Комісія зреферує Конґресові у своїм формальнім звіті й заявиться однодушно за її прийняттям.

ГУВЕР З'ЯСОВУЄ „ШЛЯХ ДО МИРУ"

Емпорія, Кон., 12. липня. — Бувший президент Герберт Гувер заявив, що „шлях до миру" лежить в „новому скеруванні американської політики", включно з реорґанізацією Об'єднаних Націй, для боротьби проти большевизму. Одинокий з живих бувших президентів вважає, що „ми не можемо успішно розв'язувати теперішні світові проблеми і забезпечити тривкий мир без чіткого визначення нашої політики та її цілей, які ми готові піддержати або проти яких виступаємо". Він переконаний, що сама „військова потуга не є вистачальна для здорової політики".

ПЮРІФОЙ НАЗНАЧЕНИЙ ТРУМАНОМ НА ПОСЛА ДО ГРЕЦІЇ.

Вашинґтон, 12 липня.—Президент Труман назначив послом до Греції Джана Е. Пюріфоя, асистента секретаря стейту. Це назначення вимагає ще затвердження Сенату. Але тут може ще прийти до гострих дебат. Пюріфой кермував у департаменті стейту програмою безпеки і льояльности, яку постійно критикував сенатор Карті, закидуючи департаментові стейту, що він толерує у себе комуністичних симпатиків. Тепер, як надіються, він повторить те саме, користаючи з дебати над затвердженням Пюріфоя послом до Греції, а інші республіканці готові йому в тому помагати.

ТРУМАН ЗГОДИВСЯ НА ПОБІЛЬШЕННЯ ПОВІТРЯНОЇ СИЛИ.

Вашинґтон, 12 липня. — По довгих ваганнях президент вкінці рішився підписати законопроєкт в справі збільшення Повітряної Сили до 70 груп. Але хоч є закон, то з цього ще не виходить, що зараз так станеться. Це залежатиме від зарядження президента. Закон дає йому право збільшити Повітряну Силу на 24,000 літаків першої якости. Тепер Повітряна Сила нараховує 48 груп і має біля 20,000 літаків, з яких деякі вважається уже перестарілими. Досі кожне конґресове предложення в справі збільшення Повітряної Сили зустрічалось з ветом президента.

НАЦІОНАЛЬНУ ҐВАРДІЮ ПОКЛИЧУТЬ ЩОЙНО ЗА КІЛЬКА МІСЯЦІВ

Саратоґа Спрінґс, 12 липня. — Як департамент оборони зарядив примусовий набір для доповнення Армії, виправдуючи це вимогами збройного конфлікту в Кореї, можна було надіятись, що в таких обставинах покликатимуть теж і тих, що приналежні до Національної Ґвардії. Одначе цього наразі не буде, бодай „впродовж найближчих кількох місяців", як це заявив генерал Роналд С. Брок, командант 27 дивізії Нюйоркської Національної Ґвардії, який бере участь у конвенції Нюйорського Відділу Еспанських Воєнних Ветеранів, що відбувається в Саратоґа Спрінґс.

10,000 МОРЯКІВ ВИЇЖДЖАЄ НА ВІЙНУ В КОРЕЇ

Лос Енджелес, 12. липня. — В Лонґ Біч та Сан Дієґо очікують на транспорт на Далекий Схід вже готові до виїзду около 10,000 моряків, вповні вирядженних до бою на морі, на суші або в повітрю. До виїзду приготовляються теж інші частини з Другої Піхотної Дивізії, що одержала наказ до вимаршу.

АМЕРИКА ПРОПАДЕ, ЯК РОСІЯ ЗДОБУДЕ ЕВРОПУ, ТВЕРДИТЬ СЕНАТОР ІСТЛЕНД

Вашинґтон, 12. липня. — Сенатор Джеймс О. Істленд, демократ з Мізурі, домагався у сенаті негайного ухвалення подвійної суми на оборону Европи, як було спершу запроєктовано, кажучи, що Злучені Держави не житимуть, як Росія переможе Европу. Він домагався сильнішої оборони Західної Европи, вважаючи, що якраз на неї звернені тепер очі комуністів, як на черговий терен підбою. На оборону призначено $1,222,500,000, в тому на Західну Европу один біліон, а це в сучасних обставинах є рішучо замало. Такого переконання є тепер цілий Конґрес і тому можна надіятись, що в скорому часі буде внесений новий законопроєкт, який запропонує додаткові більші суми на оборону Европи, як теж країн на інших континентах, загрожених евентуальною совєтською аґресією.

В АМЕРИЦІ

● **Бувший державний секретар** Джеймс Бирнс переміг у виборах за номінацію губернатора стейту Каролайна. Сенатор Олін Д. Джансон перемагає в номінації на сенатора.

● **Ген. Лушіюс Д. Клей**, іменований предсідником Стейтової Комісії Цивільної Оборони в Ню Йорку, відкрив вчора свої бюра в Менгеттені. Організація оборонних приготувань поспішає швидкими темпами.

● **Війна в Кореї** та можливість нової світової війни в нічому не припинила нормального американського життя — стверджують різні анкети.

● **Нові імігранти-скитальці**, які вчора причалили з Европи до Ню Йорку, стверджують сильні воєнні настрої в Европі та загальний страх перед большевиками.

● **В Іміграційній** і Натуралізаційній Службі в Ню Йорку мало початися вчора переслухання в справі депортації А. Дмитришина. Уряд обстоює, що приналежність до Міжнародного Ордену є рівнозначна з приналежністю до комуністичної партії.

● **Комуно-чеський суд** почав розправу проти 30 чехів, обвинувачених в приналежності до підпольної проти-комуністичної організації — „Свєтляна".

● **Єгипетський міністер** закордонних справ Сагель ель Дін Бей публично поставив Єгипет по боці західніх аліянтів в боротьбі проти большевизму.

Америка приготовляється да довгу і криваву боротьбу

Вашинґтон, 12 липня. — Американський нарід мусить рахуватися з можливістю довгої, важкої і кривавої боротьби в Кореї та приготовитися на можливість нових, викликаних Совєтами військових акцій в інших частинах світу — остерігав вчора предсідник сенатського Комітету Збройної Служби, сенатор Міллард Тайдінґс, демократ з Мериленду, висловлюючи цим офіціяльну американську думку. Сенатор Тайдінґс проголосив свою осторогу після двогодинної конференції з предсідником шефів злучених штабів, ген. Омаром Бредлі. Він рівночасно повідомив, що інші нації зголосили свою готовість висилки сухопутніх військ на допомогу американським військам в обороні Південної Кореї перед большевицькою аґресією, не називаючи цих націй по імені, ані не даючи точніших вияснень щодо сили запропонованих військ, натомість стверджуючи, що пропозиції були прийняті. В поінформованих колах вважають, що між цими націями є головно південно-американські країни та країни британської спільноти народів. Ген. Бредлі, після президента найвищий військовий командант Злучених Держав, зізнавав перед Комітетом в справі теперішнього положення. Рівночасно відбулася нарада про що можна і про що треба повідомити американський загал. Ген. Бредлі і члени Комітету були тої думки, що не має потреби якнебудь злагіднювати перед загалом твердої дійсности. Сенатор Тайдінґс, звертаючи увагу на трудноції боротьби в Кореї, зокрема на велику віддаль, відсутність пригожих портів та аеродромів, заявив: „Все це означає, що розвиток подій в Кореї вимагає часу, та що наші сили, головно сухопутні, не можуть і не будуть сконцентровані безпосередньо. Це не було б доброю прислугою для американського народу ставитись занадто оптимістично до наступаючих подій в Кореї. Ми всі мусимо здавати собі справу з трудноців, які стоять перед цею країною та вільним демократичним світом не тільки в Кореї, але й в яких п'ятьох або шістьох інших районах. Можливо, це забере ще кілька тижнів часу, заки ми зможемо з точністю означити проблеми, перед якими ми стоїмо." На закінчення свого повідомлення сенатор Тайдінґс твердив: „Я не думаю, що справи стоять розпачливо, але вони є дуже серіозні і це не було б доброю прислугою для нашого народу, якщоб йому цього не сказати".

В ПОЛУМ'Ї ВІЙНИ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ. Назви екзотичних островів на Пацифіку, що стали символами американського геройства під час другої світової війни: Окінава, Гуам, Іво та інші, знова подибується в звідомленнях про воєнні події в Кореї. Цілий цей величезний простір є знову під знаком війни, як під ним стоїть і ввесь світ. На мапі показані величезні віддалення, що їх доводиться перемагати американським збройним силам в організації нового фронту проти нової, тим разом большевицької тоталітарної аґресії.

РОБІТНИЦТВО ЗАПОВІДАЄ ВСЮ ДОПОМОГУ НАЦІЇ В КРИЗІ

Вашинґтон, 12. липня. — Американське зорганізоване робітництво прирекло вчора устами своїх представників всю можливу тільки допомогу нації в теперішній і будь-якій майбутній кризі, прохаючи тільки місця для свого представника в політиці, плянуванні та в дійових відділах, що були б створені для розв'язки назріваючих проблем. Цю заяву зложили 22 передові представники американського зорганізованого робітництва, що відбули тут вчора дружню розмову з предсідником Краєвої Ради Забезпечення Ресурсів, Стюартом Саймінґтоном, обговорюючи з ним протягом двох годин потреби і можливості мобілізації ресурсів країни в теперішній кризі. У висліді вони договорились, щоби створити Тимчасовий Комітет, що складатиметься з дев'ятьох членів, керівників робітничих організацій. Після оформлення того Комітету, він обговорить зі Саймінґтоном дальші заходи щодо мобілізації робочої сили та продукції на випадок війни.

ВІДДІЛ 194 У. Н. СОЮЗУ ДОПОМАГАЄ ПЕРЕСЕЛЕНЧІЙ АКЦІЇ

Ню Йорк. — Товариство „Свобода", відділ 194 У. Н. Союзу, ухвалив на своїх зборах заопікуватись одною українською родиною, яка буде спроваджена ЗУАДКомітетом, згідно з новим законом, який збільшив квоту „ДіПі". Предсідник відділу, д-р Ярослав Падох, повідомив про це ЗУАД-Комітет, заявляючи, що відділ покриє усі кошти, звязані із спровадженням цеї родини з Европи, як теж подбає про працю та приміщення для неї.

● **Винстон Чорчил** виявив своє переконання, що Джан Стречері „не надається" на британського секретаря оборони в ці грізні часи.

ДІН ГОЛОВОЮ КОМІСІЇ АТОМОВОЇ ЕНЕРГІЇ

Вашинґтон, 12 липня.—Ґордон Е. Дін, адвокат і професор права, був назначений президентом Труманом головою Комісії Атомової Енергії Злучених Держав. Це назначення не потребує потвердження Сенату, бо Дін є членом Комісії від травня 1949 року і тим самим уже був раніше апробований Сенатом. Але навіть якби Сенат мав його затверджувати, то не було б такого спротиву, як було з його попередником, Сомнером Т. Пайком, котрого Сенат щойно затвердив наново членом Комісії, але тільки після довшої дебати і спротиву республіканців. Діна піддержують однаково, як демократи, так і республіканці. Його вважають за людину здібну, що добре визнається на атомових проєктах. Він має 44 роки. Над кандидатом на голову Комісії велися довгий час переговори і справа протягалась, але тепер уже всі вдоволені, що знайдено відповідну людину.

Около 100,000 українців жертвою народовбивства в Польщі

Вже від деякого часу кружляли неясні повідомлення про жахливі злочини, поповнені польською вулицею над безборонними українськими „остарбайтерами"— вивезеними під час війни на каторжні роботи до Німеччини українцями, що після закінчення війни не поспіли дістатися за фронтову лінію і захоплені совєтським наступом верталися назад додому. Переходячи через Польщу, головно через східні її області, вони ставали жертвою розгнузданої шовіністичною пропагандою польської вулиці. Ці повідомлення тепер потверджуються м.і. непроголошеними ще споминами команданта УПА на Лемківщині, Хріна, провірені зізнаннями поодиноких свідків. З цього виходить що ці українські „остарбайтери", як теж опісля „репатріянти", рідко коли проходили через територію Польщі, щоби не попасти в руки розгнузданої вулиці. Стверджується, що українців вбивали однаково, як шовіністично так і комуністично наставлені поляки; перші — закидаючи українцям комунізм, а другі фашизм. В поодиноких випадках мали розгравлятися жахливі сцени, як польська вулиця накидувалася на цих безталанних людей, жахливо масакруючи їх, знущаючись над ними і вбиваючи. Червона армія не тільки не виступала в обороні „єдинокровних братів", але часто й сама давала спонуку, а то й брала участь в тих масакрах. Зібрані і сконфронтовані командиром Хріном зізнання свідків оцінюють, що жертвою цього масового народовбивства з рук польської вулиці мало впасти около 100,000 українців. Цей факт з черги вияснює до деякої міри таємницю зникнення окло трьох мільйонів українців, що їх „репатріовано" зі Західної Европи і які пропали безслідно.

СТРАТЕҐІЧНИЙ ВІДСТУП АМЕРИКАНЦІВ В КОРЕЇ НА НОВІ ПОЗИЦІЇ

Токіо, 12. липня. — Американські і південно-корейські війська на південно-корейському фронті відступили вчора на нові, заздалегідь приготовані позиції, під сильним напором ворога, що кинув до бою около 150,000 військ та приблизно 80 важких совєтських танків. Американці відступили около 10 миль, ближче ріки Кум, останньої природної перешкоди перед тимчасовою південно-корейською столицею Таежон. Подробиці відступу держиться в таємниці, стверджуючи тільки, що ворог пробує дальше наступати на цілій лінії фронту. Немає потверджень, щоби большевицькі війська денебудь переступили лінію ріки Кум. Стверджується, що американці, в обличчі сильно переважаючого чисельно ворога, ведуть тільки тактичні бої, заставляючи ворога щораз до нового перегруповування та до введення в дію щораз нових резервів. Вчора у фронтовій битві вперше взяли участь американські танки, багато легші в порівнянні з ворожими. Американська тактика полягає в тому, щоби припинювати темпо наступу ворога, в очікуванні щораз нових американських підкріплень, що тепер щораз більшою хвилею підходять до фронту. Червоні наступають, не зважаючи на величезні втрати в людях. Стверджується, що большевики використовують ту саму тактику „інфільтрації" фронту, якою користувалися в останній війні японці. Вони, одягнені в цивільному та з укритими в штанах короткими крісами і пістолями, прокрадаються через не цілком обсаджену американцями фронтову лінію в запілля, укриваються на деревах і в корчах пралісів та підступними стрілами намагаються

(Докінчення на стор. 4-ій)

ГЕН. МЕК АРТУР ПОТВЕРДЖУЄ ВІСТКУ ПРО ЗВІРСТВА ЧЕРВОНИХ

Токіо, 12. липня. — Головна квартира ген. МекАртура потвердила сьогодні повідомлення про звірства червоних, поповнювані на полонених американцях. В повідомленні ген. Мек Артура стверджується, що „одержано докази" про поповнену червоними „жорстокість, варварство і звірське вбивство" на чотирьох полонених ними американських вояках. Повідомлення з фронту говорять про докази звірства, поповненого червоними на щонайменше 18 американських полонених. — Речник головної квартири заявив, що ген. Мек Артур був „вражений цими звірствами, за які робить відповідальним північно-корейський уряд". Факти про жорстокість цього большевицького варварства швидко розійшлися між фронтовими американськими вояками.

ГЕРОЇСЬКА СМЕРТЬ НА ФРОНТІ ДВОХ АМЕРИКАНСЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Токіо, 12. липня. — Сьогодні тут повідомлено, що минулого понеділка на фронті в Кореї полягло смертю відважних двох американських кореспондентів: представник Інтернешинел Нюз Сервіс, Рей Ричардс, і капраль Ірні Пілер, кореспондент далеко-східного видання військового органу — „Старс енд Страйпс". Оба згинули в акції.

ГЕН. М'АРТУР ПОТРЕБУЄ 400 ПРАПОРІВ О.Н.

Лейк Соксес, 12. липня. — Головнокомандуючий аліянтськими оборонними силами в Кореї, ген. Доґлес Мек Артур, звернувся за посередництвом департаменту оборони в Вашинґтоні до генерального секретаріяту Об'єднаних Націй, щоби йому доставити 400 прапорів Об'єднаних Націй, подаючи їх докладний вимір. З цього виходить, що під цим прапором вестиметься не тільки спільне командування південно-корейської оборони, але й фронтова боротьба. Генеральний секретаріят О. Н. продовжує діставати зголошення поодиноких країн на висилку до боротьби проти червоного аґресора в Кореї морських, повітряних і сухопутніх військових сил.

ДЕ ҐОЛЬ ЗАКЛИКАЄ ДО ГОТОВОСТИ ДО ВІЙНИ

Париж, 12. липня. — Ген. Шарль де Ґоль твердив вчора, що західні потуги повинні і мусять бути готові до війни зі Совєтським Союзом, власного спасіння ради. В пресовому інтерв'ю ген. де Ґоль висловив переконання, що теперішня війна в Кореї є тільки підготовкою совєтського нападу на Европу. Він теж вважає, що Німеччина повинна бути включена в загальну стратеґічну підготовку західно-европейської оборони.

ЛОНДОН ЗАПОВІДАЄ СОВЄТСЬКУ ТОРГІВЛЮ ЗА КОРЕЮ

Лондон, 12. липня. — З поінформованих британських кол натякають на можливість совєтської торгівлі в справі посередництва для закінчення війни в Кореї. Британське міністерство закордонних справ повідомило, що британський амбасадор в Москві, сер Дейвид Келі, відбув чергову розмову зі заступником совєтського міністра закордонних справ, А. Ґромиком, в справі Кореї. Офіціяльно не дається жадних вияснень щодо цих розмов, але з неофіціяльних натяків вичувається, що Москва не держить в цій справі „відкритих дверей" задармо. Зближений до уряду місцевий „Таймс" натякає, що совєтська відповідь на британську ноту в справі совєтського посередництва для закінчення війни в Кореї є помітно відмінна від „безкомпромісової" совєтської відповіді на подібну американську ноту. З цих інформацій робиться висновок, що Совєти бажають задержати за посередництвом британського уряду контакт зі західними потугами в справі Кореї, хоча невідомо, що вони думають виторгувати за припинення аґресії, яку самі почали.

В СВІТІ

● **Шведські риболовці** повідомляють про „високу активність" совєтської фльоти на Балтику. Стверджується, що большевики поводяться на Балтику, якби це було приватне „русске море".

● **Індійський парлямент** скликаний на надзвичайну сесію в дні 31-го липня. Предметом нарад буде війна в Кореї та міжнародне положення.

● **Перед мильним розумінням** „японської невтральности" в теперішній війні в Кореї остеріг большевиків японський премієр Шіґеру Йошіда.

● **Чотирьох британських членів** парляменту зрезиґнували з членства в Міжнародному Комітеті Студій Европейських Проблем, не погоджуючись зі закликом цього комітету, щоби для закінчення війни в Кореї була вжита атомова бомба.

● **Совєтські музики** звернулися до „музиків світу" впливати на припинення „американської аґресії" в Кореї.

Комуно-чеський уряд проголосив плян переміни манастирів в публичні музеї, бібліотеки, парки та „місця відпочинку".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сиі і закордоном:		Foreign and Jersey City Hates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„НЕЗАЛЕЖНІСТЬ" КОРЕЇ

Американські державні мужі, політики і дипломати мають тепер добру нагоду навчитися на прикладі з Кореєю, як дорого приходиться платити Злученим Державам за помилки у відношенню до країн, які вони бралися визволяти, втягаючи в цю акцію московського партнера. Пише про це з Вашингтону в Ню Йорк Таймс Артур Крок, відомий політичний коментатор цього часопису.

На міжнародній конференції в Каїро, яка відбулась при кінці 1943 року, Злучені Держави, Велика Британія та Китай (націоналістичний) заґарантували Кореї „незалежність у відповідному часі". СССР не був тоді заступлений, але приєднався до цієї ґарантії в 1945 році в часі Потсдамської конференції. Біда тільки, що в Вашинґтоні та Лондоні розуміли під „незалежністю" одне, а в Москві друге. Кремль повитав „ґарантію незалежности" з великим ентузіязмом, коли йдеться про дурення демократичного світу та корейського народу, а з цинізмом, коли мати на увазі його власні пляни. Президент Труман, вияснюючи Конґресові в дні 7 червня 1949 року поділ Кореї по лінії 38 ступня північної ширини, підкреслив, що це зроблено тільки на те, щоб таким чином приспішити і облегшити Америці та Совєтам переведення капітуляції японських військ на півночі та півдні від цеї лінії. Ні Злучені Держави, ні Англія та Китай не думали, що це має бути територіяльний поділ Кореї між Злучені Держави і СССР. Тому саме Злучені Держави відразу наставали, щоб Корею трактувати як цілість і якнайскорше з'єднати обі території, північну та південну, в одну незалежну корейську республіку. Але Совєти з тим не погоджувались, ні теж не дали згоди на вільні вибори в Кореї, ухвалені Генеральною Асамблеєю Обєднаних Держав, дня 14. листопада 1947. В таких обставинах проголошено 15 серпня 1948 р. Корейську Республіку на півдні країни, яка була до цього часу під американським управлінням, так, як північна частина була під совєтською владою.

Замітне, як це підкреслює Крок, що президент Рузвелт не питав думки тодішнього секретаря стейту, Кордела Гола, коли в Каїро поробив зобовязання в справі „незалежности Кореї". Ці зобовязання — пише Кордел Гол у своїх спогадах — „були нерозумними з різних оглядів". Тому саме Совєти приняли їх з „найбільшим вдоволенням"...

Артур Крок покликується ще на недавно видану книжку п. н. „Положення в Азії", яку написав Овен Латтімор мол., себто один з тих дорадників департаменту стейту, якому приписують велику вину в тому, що зле інформував уряд про події на Далекому Сході, згл. в Китаю. Латтімор добачує ось такі промахи американського управління в Кореї: неохота організувати з корейців національну армію; опертя на поліцію, яка діяла за японської влади і була загально зненавиджена; передання „націоналізованої" індустрії в руки одиниць, які наживались, не дбали за загальне добро та рахували, що вона перейде в приватні руки. Наслідки того: армія, якій не можна довіряти; нарід, який не довіряє владі; влада, на яку не можна покладатись і яка не покладає сама на себе, а тільки надіється продовження американської окупації та опіки.

Можна не годитись з теперішньою і минулою політикою Латтімора в справах Далекого Сходу, пише Крок, але годі не признати йому авторитету щодо цього, про що він тут говорить у справі Кореї.

Як бачимо, багато, дуже багато вчить Америку збройна інтервенція в Кореї !

Аляска — „найбільш стратегічне місце"

З вибухом війни в Кореї та внаслідок зв'язаних з нею міжнародних комплікацій, в міжнародних дипломатичних і військових колах не скривається побоювань, що все це може легко розвинутися в нову світову війну на всіх фронтах та всіми засобами. Вправді, знавці твердять, що тепер ще такої війни не буде, бо вона залежить виключно від Совєтів, а ті ще не цілком приготовані до „останнього, рішального бою", проте, в теперішньому положенні та міжнародному напруженні контроля подій може легко вихопитись з рямок плянування і один рисковний крок, випадок чи непередбачене становище контрагента може накинути цілком інший розвиток. Нічого дивного, що в таких обставинах береться до уваги та провірюється всі можливості нападу і оборони, що є завжди ознакою „гострого поготівля", в якому тепер перебуває світ.

У зв'язку з цим американська увага знову звертається на Аляску, яку ген. Вилйем Мічел назвав „найбільш стратегічним місцем в світі". Діло в тому, що Алясці заповідається найголовнішу ролю в майбутній розправі між Совєтами і Злученими Державами, як наймогутнішими в західному аліянсі. Аляска — це американська територія, яка стоїть віч-на-віч з озброєним по зуби азійським Совєтським Союзом. Крім того передбачується, що в майбутній війні рішальну ролю гратиме здобуте вже технікою північне Полярне Поле, в якому Аляска знову є в першій лінії фронту. Тому то американська публичка опінія починає з тривогою думати про факт, що уряд досі не приділив Алясці такої уваги, головно як йдеться про перетворення її в справжню фортецю і бастіон, як вона на це заслуговує. Деякі завваги, що у зв'язку з цим видвигається:

1. Аляска не має притягаючої сили для військового персоналу, з огляду на її положення, клімат та відсутність будьяких можливостей відпочинку і дозвілля. Два роки тому, як підводні човни „незначеної національности" почали виринати біля Алеутських островів, Аляска мала тільки 7,500 вояків, з того менше тисячі вишколених до бою, тоді, як — наприклад — Гаваї мали щонайменше десять разів стільки.

2. Конґрес тільки повільно ухвалює фонди на розбудову військових споруд на Алясці. В додатку, теж ухвалені фонди не можна якслід використати. Діло в тому, що в попередніх двох роках ці фонди ухвалено в травні або в червні і їх можна було використати тільки після 1-го липня, а тоді вже майже кінчається робітничий сезон. Крім того, кошта робіт на Алясці є відмінні ніж в стейтах і тому досить важко поодиноким фірмам приготовити проєкти і кошториси, що знову забирає багато дорогого часу.

3. Сама Аляска, як територія, має тільки обмежений голос в державних справах і хоча вона час до часу його забирає, проте він не має належного відгомону у Вашинґтоні. Таке становище та евентуальна можливість признання Алясці права стейту були одною з причин, що цеї території ще досі належно не розбудовано в плянах американської оборони.

Головні американські офензивні сили на Алясці зосереджені тепер на повітряних базах в Елмендорф, недалеко Енджорейдж та в Айлсон, біля Фербенкс. Проте, жадна з цих баз не могла б відіграти більшої ролі, з огляду на відсутність ремонтних варстатів та більших магазинів для великих бомбардувальників. Інтересно, що вже під кінець другої світової війни в Теллер на Алясці розбудовувано велику базу для атомових бомб, але зараз опісля її проголошено „зайвою", а нагромаджений вже матеріял вартости около 50 мільйонів долярів розпродано як „старе залізо".

Положення загострилося з вибухом війни в Кореї. Американська увага знову звернулася на розбудовані під час війни та добудовані після неї військові бази на Алеутах, що мають велику оборонну і офензивну вартість, хоча там дуже утруднене постачання, бо воно відбувається морем, що протягом півроку покрите ледом. Звертається увагу на інтересний факт, що на деякий час перед початком воєнних дій в Кореї Совєти евакували своє населення з деяких островів в проливі Берінґа. Військовій розвідці відомі деякі факти, які вказували б, що Совєти вже від деякого часу плянували або вже побудували бази для ракетних бомб та для підводних човнів в безпосередньому „сусідстві" до Аляски. Якщоб це відповідало правді, тоді Совєти більше звернули б увагу на осторогу ген. Мічела, ніж це зробила Америка. А. ген. Мічел остерігав, що „хто держить Аляску, той держить світ". Між іншим, совєтське радіо в останньому почало видвигати пропагандивні твердження, що продаж Аляски Злученим Державам російським царем була „незаконна".

M. Шлемкевич

БЕЗ ОМАН

Узброєне Москвою військо Північної Кореї напало на територію південної Корейської Республіки. Так постав боєвий фронт, по обидвох боках якого маємо до діла з людською масою, яка мабуть так нічого не прагне від цілого світу, як спокою після всіх спроб „визволення" з боку Китаю, царської Росії, потім Японії, а тепер совєтської Росії. Сталося чудо і Рада Безпеки Об'єднаних Націй проголосила загальну збройну акцію в обороні Південної Кореї й її демократичних свобід, яких — мимоходом кажучи — сам нарід Кореї ще добре не розуміє. ЗДА і Англія вже вислали боєві сили, а понад сорок держав зголосило солідарну участь у тій карній експедиції проти напасника. Наші серця сповняються радістю: — нарешті! Нарешті світ починає розуміти, що не має меж московській загребущості і облуді, і нарешті світ береться збройною силою ті межі провести!

Та при всій радості не смімо ні на хвилину забувати страшних парадоксів у поставі свобідних націй. Адже на другому, протилежному кінці московського світу живе інший, принаймні двічі численніший, тільки европейської культури — український народ. Він від тисячі років стоїть у запеклій боротьбі саме з тим світом і тією силою, яких останнім грізним виплодом є сучасна московсько-совєтська імперія. Від тисячі років Україна воює з виплодами азійських степів: — степовими кочовиками, з татарським царством Золотої Орди, з її відприском: — Кримською Ордою, і вкінці зі спадкоємцями їх: — московськими ханами в царських коронах і совєтській породі. Здавна той сам нарід кличе собі світ на підмогу: — від короля Данила через Богдана Хмельницького, Мазепу, до наших днів. Але замість допомоги дістає від сусіда з заходу, який гордиться називаючи себе „заходом на сході", дістає від „французів сходу" — поляків, удар ножем у спину. Споконвіку, здавна аж до 1918 року, коли проти України в боротьбі з совєтами поляки створили другий фронт на заході. І замість допомоги дістає від іншої західньої потуги, Німеччини, зламання Берестейського договору і москвофільську політику Людендорфа. А згодом від переможної Антанти дістає армію Галлера по боці поляків, і єдинонеділимські армії Деникіна, Врангеля, одеський десант, які спільними зусиллями підорвали протисовєтський український фронт.

В другій світовій війні повторилося майже те саме в жорстокішому вигляді. Німеччина приносить в Україну грабіж і продовження совєтського народовбивства, а союзники в Тегерані, Ялті припечатують долю України, зобов'язуючися навіть тих, що знайшлися поза нею, живцем доставити Сталінові на заріз. Пам'ятаємо сцени примусової репатріяції, пам'ятаємо цілі дні і тижні лісових мандрів-втечі від совєтських енкаведистів супроводжуваних американськими вояками.

(Докінчення на стор. 3-тій).

Інж. агр. Г. Гордієнко

Колорадський жук в совєтській пропаґанді

Останніми часами все більше і більше несеться світом совєтська пропаґанда про те, що американці скидають над східньою Німеччиною колорадські жуки для знищення картоплі на полях. Вибір кольорадського жука для пропаґанди був дуже вдалий, бо колорадський жук є смертельним ворогом картоплі, яка для німецького народу є дуже важливою поживою, значно важнішою, ніж навіть хліб. Бо, коли наслідком повоєнного недоїдання постали в совєтській зоні Німеччини року 1946 поважні заворушення, то німецькі жінки в Ляйпціґу не кричали: „Дайте нам хліба!", але „Дайте нам картоплі!"

Об'єкт для нападу в даній пропаґанді — американці — вибраний невдало, бо ніхто так не допоміг харчами повоєнній Европі, як саме Америка. Яка помогла також і східній Німеччині, яка перебуває під совєтською опікою, це ж так широко відоме в світі, що про це нема чого довго розписуватися. Чей же не для того нищила би Америка в совєтській зоні Німеччини посіви картоплі, щоби збувати туди свою картоплю по одному центові за мішок. Бізнес, при якому продавець може заробити стільки ж як і легендарний Заблоцький колись був заробив на милі. Такий збут картоплі Америкою це просто пошана людської гідности, щоб не образити людської гідности „покупця" картопля не дається йому даром, а береться з нього символічний один цент за один мішок. А тому, що невдячність панує на світі, за таке добре картопляне діло американців на них тепер і накинулася совєтська пропаґанда з тими колорадськими жуками.

Серед непоінформованих широких мас така пропаґанда може мати успіх, хоч і не довготривалий. Во з тривалим успіхом пропаґанда має в своїй основі правду. В даному випадкові приписувати американцям, що вони скидають з літаків колорадського жука над совєтською зоною Німеччини, оперте на 100% брехні. Брехня тому, що американці якби й хотіли скидати колорадського жука на німецькі поля, то не мусять цього робити і брати гріх на свою душу, хочби й тому, що колорадський жук там уже є і вже там був ще до приходу американців в Европу.

Прогляньмо історію колорадського жука. Року 1824 американський учений ентомолоґ Тамес Сей відкрив на східних схилах Скелястих гір жука, який є подібний до сонечка, божої коровки, або зозульки, як у різних околицях України називають цю дуже корисну комаху. Тільки різниця та, що колорадський жук є трохи більший і має на крильцях не точки, як у сонечка, а повздовжні чорні смуги. Є жовтіший від сонечка. Кукла його має лапки і може рухатися, а кукла сонечка є нерухома. На своїй батьківщині колорадський жук живе на диких рослинах пасльонах з родини пасльонових. І сам жук і його лялька пожирають листя тих рослин, на які вони нападають.

Невеликі віддалення жук може перелітати, а в невеликій масі їх вітер заносить на десятки кілометрів. Так само жук може триматися на воді і водою також заноситься на значні віддалі. Заносячи рослини, на яких жук живе, так само заносять і жука. Перезимовує жук у землі на глибині 30-70 цм. і зимою не гине. Самичка жука за своє трилітнє життя відкладає коло 2400 яєчок. Нащадки одної самички розмножуються до 8 біліонів штук і для свого існування потрібують з'їсти картоплю на 3900 акрів.

Поволі жук почав мандрувати на схід від Скелястих гір. Тим часом зі сходу ЗДА на захід ішов повільний, але впертий рух колоністів, які везли зі собою і картоплю. На захід від ріки Міссісіпі, десь коло року 1859, в стейті Колорадо зустрілися жуки з картоплею і покинувши свій дикий паслін переселилися на картоплю, яка стала з того часу їхньою виключною поживою. А жука з того часу почали називати „колорадським" і під цею назвою він відомий тепер у світі.

Року 1864 колорадський жук досяг берегів ріки Міссісіпі і перелетів на східній бе-

(Докінчення на стор. 3-тій).

Ольга Мак.

„ЄЖОВЩИНА"

(Уривок з автобіографічних матеріялів).

38)

— Ну, то тоді ми опишемо бібліотеку!

— Книжок не маєте права так саме описувати, бо тим позбавите мене можливости працювати! Бібліотека в даному разі не є предметом розкоші, лиш знаряддям моєї праці!

— А що ж тоді належить вашому чоловікові?

— Юридично тільки білизна і одежа. Але і це неправильно, бо за той час, що він сидів у в'язниці, частину своєї ґардероби він знищив, а другу частину я продала на покриття різних судових видатків. Те що є, також куплено за мої гроші. Але над цим сперечатися не буду — одежу можете описати!

Переглянувши викинену білизну, поношене убрання і старий плащ, енкаведисти приходять до висновку, що „заарештований ніякого вартісного майна не посідає" і, давши мені підписати акти, забираються з хати.

Увечорі душа моя трохи розігрівається від теплої родинної атмосфери: обидві донечки дома, і приїхала вечірним поїздом свекруха. Щоправда, сум і жаль далі панували в нашому домі, але в порівнанню зі щойно пережитими днями, я почуваю себе майже щасливою.

Мати, прибита недавньою хворобою і новим нещастям, виглядає, як виходець з могили.

— Я не маю сили нікуди їхати. І так ледве на ногах тримаюся... Тепер поїдеш ти сама. Мусиш вистарати собі відпустку. А я вже побуду з дітьми. Поїхати конечно треба! Не можна його лишити на поталу долі!...

І старенька мати вмивалася рясними невтішними сльозами.

В місті З.

З великою бідою випросивши відпустку на тиждень, виїжджаю до З. Було це в самому кінці 1940 року.

Доба, проведена в цьому місті, належить до тих, що їх пам'ятається ціле життя. Це була доба, коли мій біль досяг свого найвищого ступеня і потім зламався, розтрощивши в моїй душі одну з тих струн, що вмирають безповоротно...

Через незручність сполучення, подорож до З. мала тривати дві ночі, але страшна сніжна хуртовина, котра піднялася несподівано на середині дороги, так утруднила рух, що я приїхала з опізненням майже на цілу добу. Таким способом я вже стратила день моєї відпустки.

Приїхавши на стацію, чекаю ще три години, поки порозчищали шляхи і трамваєві колії від глибокого снігу. Нарешті почався рух, і я дістаюся трамваєм до потрібної мені дільниці міста, недалеко від обласного суду.

Але повстає нова тудність: знайти приміщення наніч. До тих знайомих, що їхні адреси маю, не смію вступати, щоб не втягнути і їх в небезпеку, а пані Г. мешкає на протилежному кінці міста.

В готелі можна дістати кімнату тільки на пред'явлення документу урядової поїздки, а через те, що в мене на посвідці на право їзди стоїть: „у справі свого заарештованого чоловіка", я її взагалі не показую, і кажу, що приїхала приватно. Тому мене ніде не приймають.

Ходження з тяжкою валізкою від готелю до готелю через кучугури снігів забирає в мене останні сили, і без того вичерпані попередніми днями і трьома цілком безсонними ночами, проведеними в поїзді. Нарешті, коли заходжу до одного з найбільших готелів, у мене підкошуються ноги. Я сідаю і заявляю, що не вступлюся через те, що не маю більше сили і не маю, куди йти. Думаю, що вигляд у мене був розпучливий, бо навіть кам'яне серце портієра зм'якло, і він, змилосердившись, дає мені ключ від кімнати десь на четвертому поверсі.

Залишивши свої речі в готелю, іду до обласнгоо суду. Голова суду — делеба жінка з орденом на грудях — прийняла мене досить чемно і сказала, що вона нічого про мого чоловіка не знає.

— Ваш чоловік зложив судові свої свідчення і виїхав до дому. Якщо він заарештований, то вам дасть необхідні інформації обласний прокуратор Руденко. Зверніться до нього.

Я йду до обласної прокуратури.

В попередній кімнаті сидить якась стара, розпатлана, страшна машиністка, що своїм виглядом нагадувала власницю притонів розпусти найбрудніших злодійських кварталів портового міста. При іншому столі сидить рідкий екземпляр атавізму мужеського полу, так саме обшарпаний і неохайний, як і його колежанка тільки на додаток ще й неголений. Звірський вигляд обличчя горилі і довжелезні волосисті руки робили його цілком подібним до спрута. Думаю, що поняття чемности і вміння обходитися з людьми були для нього так саме чужі і незнані, як і для його предків кам'яної доби.

Вислухавши причину моєї візити, він тиче олівцем у сторону внутрішніх дверей і хрипить:

— До прокурора!

„Де той Руденко відкопав таких Церберів?" — думаю собі, стукаючи до дверей.

Почувши дозвіл, заходжу до кабінету.

Велика, майже порожня кімната. При стіні шафа на папери. При вікні — велике бюрко. Один стілець порожній, а на другому за бюрком спиною до вікна сидить сам обласний прокуратор Руденко.

Це людина у віці 40-45 років, чисто виголена, з інтелігентним виразом обличчя і сивиною на скронях. Риси має правильні і навіть гарні, цілком не подібні до звірських тупих пик служак з НКВД. Тільки в очах, великих, сірих, проглядає холодна жорстокість вишколеного ката.

— Що ви скажете? — звернувся до мене.

— Я є жінка Олександра Мака, викликаного сюди перед двома тижнями і невідомо, де зниклого. Отже, я приїхала до вас, щоб дізнатися, де він і що з ним сталося?

Він не посміхнувся, ні! Але по очах було видно, з якою страшною садистичною насолодою він вицідив, слово по слову дике питання:

— А, власне кажучи, чому вас це цікавить?...

ПСИХОЛОГІЯ РОСІЯН

Така пропагандивно - інформативна акція, як „Голос Америки", повинна мати завжди перед очима об'єкт, до якого вона говорить.

Пересилаючи 24 години на добу російську передачу, Голос Америки, очевидно, всю свою силу переконання скеровує саме на росіян. Ми маємо тут на увазі саме той російський (великоросійський) народ, що може слухати ГА на просторі від границь України до — або трохи за — Москву.

Отже, як ми казали раніш, ГА пропонує їм, в різних варіяціях, такі моменти до уваги:

1) Показ вищого життьового рівня американця перед росіянином.

Щоб уважати такий спосіб переконливим і спокусливим для росіянина, треба, щоб росіяни мали ті самі культурні навички, як і американці, і щоб вони стали для них так само життьово необхідними, як і в Америці.

Тим часом, рівень життя 75 відсотків росіян такий низький був за царя, і так мало підвищився за совєтів, що для росіян всі вибагливості вищого життьового рівня зовсім не існують і не приваблюють. Навпаки, опинившись в першій ліпшій американській хаті, росіяни почувають себе стиснено і незручно. Ця чистота, вигідність, культурність американського життя є для росіян — і це можуть потвердити сумлінні спостерігачі російських ДП в Америці — не тільки непотрібною, а й зайвою та „стеснительною". Рівень внутрішньої самодисципліни, якого вимагає американський спосіб життя, є для росіян неперносним насильством над собою.

Але візьмемо російських письменників. Лев Толстой називав Чернишевського, царя дум тодішньої молоді — „клопо воняющий господін (пан, від якого смердить блощицями). З другого боку, як довідуємося із щоденника його дружини, пані Софії Толстой, сам Толстой до одруження, цілі роки спав на одній і тій самій же шкіряній подушці, на канапі, і дуже протестував, коли молода дружина завела нові подушки з пошивками. Той самий Щоденник Софії Толстой містить у собі часті її скарги і нарікання, як багато сил забирає у неї намовити великого письменника помити ноги. Не хочемо тут знижувати образ Льва Толстого, — але це надто яскрава ілюстрація до нашої думки, щоб її оминути: граф, багач, великий письменник, філософ — і найменшої потреби в особистій гігієні і фізичній культурі.

Правда, тепер Совєти вже муштрують червоноармійців, щоб вони мили зуби, — але звідси і до палкого, непереборного прагнення високого культурного рівня хатнього життя — дуже і дуже далеко.

Отже, дуже сумнівно, щоб настирливе вихвалювання високого рівня життя викликало в росіян бажання змагатися за нього проти своєї влади. Навпаки, відома, установлена вже в росіян самими російськими письменниками нездорова ненависть до всього вищого і цинічне бажання наплювати в усе дороге — навіть самому собі — ця риса швидше може дати гарантію, що американська пропаганда викличе в росіян негативну, а не позитивну реакцію.

Другий козир ГА: показ благ від свободи слова, зборів, совісті і так далі — всіх свобід демократії.

На всьому протягу своєї історії росіяни мали свободу слова тільки за короткий час „куцої конституції" девятьсот п'ятого року, та кілька місяців від лютого в 1917 році до жовтня того ж самого року. Як можуть керівники ГА думати, що за тридцять років абсолютного подавлення всякої свободи у росіян раптом вникне бажання мати і змагатися за те, чого вони ніколи не мали і без чого жили?

Правда, від 60 років минулого століття і до 20-тих років двадцятого в Росії був підпільний рух. Але цей рух ішов трьома шляхами: народництво — обожения народу такого, як він є і бажання наслідувати його і жити так, як він, потроху пропагуючи йому нові ідеї. Отже, тут не було мови про пропаганду громадянських вольностей. Далі цей рух перейшов у терористичний, властиво-російський протест через знищення окремих осіб і залякування царського режиму терором.

Третій період — період слухняного вивчення Марксового „Капіталу" — вніс в революційний рух моменти соціяльні. Тут уже за гасло виставлялася знаменита демократична „чотирьоххвостка", тоб - то система таємних, вільних, рівних і прямих виборів. Але це було тільки запозичене гасло, значення якого зникало за соціяльними вимогами.

Отже, російський революційний рух не прищепив — не мав на це часу і не ставив це собі головним завданням — любови до громадянських свобід.

Виходить, що практично російський народ ніколи не користувався громадянськими свободами, а теоретично чув про них порівнюючи короткий час — і то не як головну притягаючу для нього формулу, а як „побічний продукт".

4-ий козир ГА: вихвалювання російського народу.

Як особистий, так і національний „комплекс меншовартості" має свої форми доповнення, вироблені, звичайно, або в сторону перебільшеного приниження і підлесливості, або в форму мегаломанії. Фройд переводить це в площину масохизму або садизму.

В російській історії це почуття меншовартости сублімувалося весь час — і свідомо царським, а тепер совєтським урядом — і підсвідомо в літературних творах та народній творчості — в сторону ПРОСТОРОВОЇ величі.

„Велика Росія" перш за все означала справді велику, тобто розтягнуту в просторі Росію, якої „конем не об'їдеш". Це найбільш примітивний вид величі, — а виявилося, що найбільш сприйнятний і відповідний для росіян.

Ця сублімація своєї меншовартости в просторову велич пояснює той запал і гордість, з якими росіяни завжди підтримували імперіялістичні завоювання і царів і совєтів.

Поступово це поняття перейшло у „великість" взагалі, особливо під впливом туманних месіяністичних учень слов'янофілів, а пізніше Соловйова, та групи поетів з Блоком на чолі.

Підхлібнюючи цьому упертому і безкритичному переконанню, що росіяни — обраний народ, великий, талановитий, хоробрий і так далі, — ГА тим самим тільки зміцнює в росіян їх імперіялістичні прагнення.

Коли ж взяти до уваги, що, росіяни, як і всякий примітивний народ, що цілу історію прожив в путах рабства, легко кидається від зарозумілости до підлесливості, — то стане ясно, що ці вихваляння Голосу Америки більшість росіян сприймає тільки як законну данину від слабшого, бо в російській психології лежить, що хвалити і бути чемним може тільки слабий і безсилий, а сильному належиться нахабство і зневага до інших.

Отже, приглянувшися, поскільки це дозволяють розміри малої статті, до того, як можуть вплинути на росіян ці три основні козирі пропаганди ГА, бачимо, що вони можуть мати тільки негативний або ніякий вплив.

В наступній статті це розглянемо питання, які прошарки існують тепер в російському суспільстві й як кожний з них може сприймати ГА.

О. Лесюченко,
Ляндеґут, Німеччина

Колорадський жук в совєтській пропаганді

(Докінчення зі стор. 2-гої).

ріг. А за десять літ, року 1874, він досяг уже берегів Атлантійського океану. Року 1876 колорадський жук уже панував в 26 стейтах і в Каліфорнії, куди дістатися природньою дорогою не дозволяють йому високи гори Сієрра Невада.

Торговельні стосунки між людьми, краями і цілими континентами спряли і поширеню колорадського жука далеко поза Америку. Так року 1876 вперше його зауважили в товаровому складі в Берліні (отже в Німеччині). Року 1877 його знайшли на кораблях в Ліверпулі і Ротердамі, а року 1902 його знайшли в Гамбурзі. Хоч часом і вдавалося колорадському жукові дістатися на поля і там розмножитися, але вчасне константування його помагало знищити його. Нищать його хемікаліями і звичайним визбируванням руками.

Року 1922 спостерегли жука вже в більшій кількості коло міста Бордо у Франції. Французька служба охорони рослин злегковажила цю небезпеку і в свій час не вжила належні заходи. Тому колорадський жук поширився по цілій Франції і року 1935 перейшов границі Бельгії, Люксембурга, Німеччини, Швайцарії та Еспанії.

Помимо успішної боротьби відповідних німецьких чинників проти колорадського жука, на початок другої світової війни року 1939 колорадський жук був уже по цілій західній Німеччині. За війни, коли догляд за полями не був уже такий пильний, як до війни, колорадський жук поширився далі на схід Німеччини і коло року 1941 досяг польських етнографічних земель.

Крім того Німеччина дбаючи, щоби кожний і той найменший кавалок поля в Новій Європі був засіяний і засаджений, постачала посівний матеріял, де такого бракувало, в тому числі і картоплю із Західної Німеччини. З тою картоплею заносився і колорадський жук.

Велика нужда в Галичині років 1941-42 спричинила інтенсивний рух населення до Західної Польщі по харчі і посівний матеріял, особливо картоплю. З таким неконтрольованим рухом постала небезпека занесення колорадського жука вже й на українські етнографічні території, тому відповідні чинники почали вже були превентивну боротьбу проти колорадського жука.

По волосних управах, на залізничих станціях, в поштових урядах і всюди, де проходила більша кількість людей, були вивішені плакати з кольоровими малюнками колорадського жука і для порівнання з ним сонечка. Відповідний текст повчав про одну й другу комахи, як їх розрізняти і що робити, коли буде знайдений колорадський жук. По школах відповідно повчалося учнів також про небезпеку колорадського жука. Часто заряджувалися масові перегляди - інспекції посівів картоплі. Небезпека була велика і окупаційна німецька влада брала справу поважно.

Переді мною лежить інформаційна літючка про картопляного жука в українській мові, яку видав Головний Відділ Пропаганди і Охорони Рослин при Головному Відділі Прохарчування і Сільського Господарства в Правлінні Генеральної Губернії (так тоді називалася територія Польської Держави), видана в квітні місяці 1943 року. Видана в Кракові для українського населення Ярославщини і Перемищини, які тоді належали до Краківського Дистрикту.

Все вищенаведене дає можливість зробити такі висновки. Колорадський жук року 1941 був уже на цілій території Німеччини. В дальших роках він ширився по польській території і в найближчому майбутньому були загрожені вже й українські землі. За війни були занедбані охоронні засоби проти колорадського жука, тому він міг в більшій мірі ширитися. Після війни німецький хемічний промисл був знищений, служба охорони рослин була дезорганізована. Це все створило сприятливі обставини для розмноження колорадського жука і його поширення як у Західній Німеччині, так і в Східній, що є під большевицькою окупацією. А тому, що там часто шукають якогонебудь „саботажника", на якого можна би було звалити вину за власну недбалість, цим часом причепилися до американців з літаками. Але брехня має короткі ноги!

ЛИСТИ З АМЕРИКИ

ПІСЛЯ СВЯТА ЧЕТВЕРТОГО ЛИПНЯ

Що то за свято — Четвертого Липня?

Поперше, це неробочий день, можливо виїзд за місто, пікнік у зеленій гущавині. Про таке святкування варто написати друзям за океан, намалювавши жваву картину життя в Злучених Державах. Навіть такі прості приклади, як поїздка своїм автом, згадка про пакування кошика, можуть допомогти розвіяти фалшиві враження, створені ворожою пропагандою.

А може Ви зробили якісь фотографії в цей день? Може є знимки Вашої родини підчас святкування, або ж сфотографований американський прапор, що гордо розвівається з вікна? Варто прикласти такі знимки до листа, щоб зробити його ще красномовнішим.

Але ж Четверте Липня, крім звичайного родинного свята, має ще глибоке значення. Спробуймо написати в наших листах просто і зрозуміло про це величезне американське свято.

Наприклад, можна б написати так: „Коли ми верталися додому, то почали говорити про значення свята. Цей день є знаменний як річниця рішення Америки стати незалежною державою і Свято Четвертого Липня повинно нагадувати нам про нашу свободу, про її цінність і значення.

„А далі ми почали питати один одного, хто як розуміє, що то є свобода. Наша дочка Марійка сказала: „Свобода значить те, що кожний може іти, куди захоче!"

„А син Іван висловився так: „Свобода значить те, що кожний може сказати все, що він думає, може молитися Богові, так, як він того хоче і може поліпшити умови свого життя так, як зуміє".

„Батькова думка була така: „Свобода значить те, що кожний може вибрати собі роботу, яку захоче і покинути її, коли захоче. Кожний може організувати якусь спілку, або стати членом організації".

„Я ж в той час думала так, як мабуть думала б кожна мати. Я думала, що свобода значить насамперед те, що уночі всі спокійно сплять, знаючи, що нікого з родини не заарештують, не посадять у в'язницю, не вишлють, що всі ми є під захистом законів, зобов'язуючих і найвищих урядовців і простих людей."

Звичайно, свобода охоплює всі ці різні поняття, але пишучи листи закордон, може найважніше особливо підкреслити ту свободу, що колись була проголошена Четвертого Липня — свободу незалежної держави.

Багато країн сьогоднішньої Европи та інших частин світу є під п'ятою імперіялістичних потуг. Ці країни перетворилися на сателітів, яким заборонено самостійно вирішувати найпростіші питання. Згадаймо Чехо - Словаччину, Угорщину, Польщу, Румунію, Болгарію, Україну, Балтійські країни та інші вільнолюбні народи!

Америка, яка проголосила в 1776 році свою незалежність, завжди бажала, щоб й інші країни добилися свободи. Згадайте про це в своїх листах. Напишіть, що ми горді нашим Четвертим Липня і хочемо, щоб люди всіх країн світу пережили радість свободи.

Це є стаття з серії щотижневих статтей, поширюваних тепер Загальною Радою Американської Єдности з метою допомогти американським громадянам ширити правду про Америку по всьому світу. Якщо у Вас є якісь питання або побажання щодо того, як зробити родинні або ділові листи закордон ще ефективнішою зброєю у поході за правду — напишіть листа до редактора, або до Загальної Ради:
Common Council for American Unity, 20 West 40 St., New York 18, N. Y.

БЕЗ ОМАН

(Докінчення зі стор. 2-гої).

По протилежному боці московського світу: — там Корея. Очі людства звернені на неї. Десятки держав спішать боронити свободи людей, які добре ще не знають її цінити. Але тут — ближче: — Україна, якої нарід у найтяжчій неволі не піддається, але геройським спротивом викликає подив світу, і якого фронт ніким не споманий і всіми покинутий досі не розлізся. І ніхто не спішить цьому народові на поміч. — Проти напасника в Кореї ввесь світ мобілізується морально. А в той же час нарід вільних і свободолюбних предків, що сам будував у своїй давній і недавній історії оригінальні демократичні держави (Республіку Січі, Державу Війська Запорізького, Українську Народню Республіку), і оригінальні демократичні установи (Братства, Просвіти, артілі, кооперативи) — не може добитись навіть такої моральної підтримки, якою повинні бути українські передачі „Голосу Америки".

Є деякі познаки, що керівні потуги колишньої Антанти — Англія і Франція — прозрівають і починають розуміти, що без розвалу Росії на національні держави не має і не буде світового миру і безпеки. Пізно трохи, коли сила обидвох імперій — англійської і французької — надщерблена і внутрішні труднощі підгризають її далі. Тільки ненадщерблена могутність ЗДА ще вперто бачить на сході Европи тільки . . . неділиму. Невже аж ослаблення робить народи видючими? Польща і Німеччина сьогодні дорого платять за свою українську політику. Чи аж таких жертв, кровавих жертв, треба буде, щоб інші західні держави остаточно прозріли?!

Ось та „скорбна дума", яку мусимо сьогодні передумати і усвідомити собі до кінця, щоб даремне не бряжджати, мов діти, дзвіночками великих і передчасних надій. Не хочемо повторяти тут так само підкреслюваної потреби освідомної інформативної праці. Идеться передовсім про внутрішне здоров'я суспільства, для якого смертельною небезпекою можуть бути масові омани. Ми знаємо їх і їх наслідки напередодні другої світової війни і в її початках: особливо від постання Карпатської України до виявлення змісту московсько-німецького пакту 1939-го року, який віддав Західну Україну совєтам. Идеться про тверезу, чисту від усяких оман поставу нашого суспільства саме в цю велику, може рішальну пору. Тільки така постава не дасть нам сьогодні легковажити „дрібні", щоденні справи і збиратися вже „додому", щоб завтра в можливому гіркому розчаруванні потонути в байдужій ситості нового побуту, відрікаючися того „дому" і забуваючи про обов'язки супроти нього.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

НІЧ ПІД ІВАНА КУПАЛА НА ГУДСОНІ 29. ЛИПНЯ

Хор „Думка" має щастя до своїх вдатних імпрез. І нова ця імпреза — прогулянка пароплавом по Гадзоні, не обійдеться без успіху. Бо можна собі уявити всі ці несподіванки, які чекають щасливих учасників: танцювальна вечірка для молоді, товариська зустріч і розвага для старших, обряд Купала з поясненнями ред. Л. Лепкого, виступ хору „Думка" під орудою Л. Крушельницького — а при тому своєрідна атмосфера повна настрою.

Такі прогулянки пароплавом належать у нас між інш. до традиції. Колись відбувалися вони Дніпром до Канева, на могилу Шевченка. Їздили туди і прогульковці з галицької землі, щоб на пароплаві стрінутися з братами з Великої України та обмінятись з ними думками бодай при цій нагоді. Та тепер і ця можливість уже відпала; тепер лише тут на американській землі трапляться нагода такої прогулянки на Гадзоні, яка нагадає нам наші тихі води й ясні зорі.

Дійсно щасливо подумана імпреза. Не треба зайвих видатків, бо одяги звичайні, прогулькові, а при тому здорова розвага, бо на прохолоді, на свіжому повітрі.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

АСТОРІЯ Л. Ай., Н. Й.

На Український Народний Фонд

На зборах Від. 5 У. Н. С. піднесено справу Українського Національного Фонду, закликаючи членів піддержати його всіми своїми силами, як це роблять другі нації, а головно жиди, що такими фондами збудували свою державу, яка не існувала від 1800 літ. Наші члени відгукнулись на цей заклик, складаючи такі датки: по $10: А. Климишин, П. Барнич, Е. Кривень, І. Сидор, М. Ґалан, і К. Добрянський. По $5: А. Бурдиґа, М. Заровенний, А. Гула, М. Левицький, Г. Василик, А. Микитин, А. Паламар. По $2: Н. Петриняк, Р. Гойдаш. По $1,50: Б. Вороковський і $1 С. Данилишин. Разом зібрано суму $111,50, яку вислано до УКК. Так само на своїх зборах У. Д. Клюб підніс справу цього фонду і члени ухвалили внасиґнувати зі своєї каси суму $100, яку рівнож вислано в призначене місце. Було б добре, щоб і нові іміґранти, які переживали в Краю всі ті злидні, відгукнулись як один на ці заклики і ще нас старих іміґрантів заохотили до жертвенності. Тоді і збірка матиме більший успіх. Закликається всіх громадян, які ще не зложили цілої суми, щоб її якнайскоріше доповнили, і тим чином могли одержати від У. К. К. леґітимації. Хай не буде ніодного українця, який по своїй спроможності не зложив би датку на цей фонд!

І. Сидор

ВІЙНА В КОРЕЇ

(Докінчення зі стор. 1-шої)

створювати непевність і замішання в американських рядах в рідко обсаджених місцях фронту, заставляючи малі американські частини до відвороту, під загрозою оточення. Американський фронт все ще тільки організується. Стверджується, що червоні почали свою агресію, маючи около 170 танків, велика частина з яких була знищена. Проте, не має сумніву, що на фронт допливає постійно нова совєтська зброя. Американська авіяція вчора продовжувала з помітним успіхом свою акцію проти ворожого фронту і військових цілей, головно комунікаційних получень в його запіллі. Бої продовжуються.

НАВІТЬ ПОГОДА СПРИЯЄ ВОРОГОВІ

На фронті в Кореї, 12. липня. Фронтові кореспонденти і спостерігачі стверджують, що на цьому фронті навіть, здавалося б, погода сприяє ворогові. Густі мряки і тумани вможливлюють червоним продиратися через відносно рідко обсаджену американцями фронтову лінію і опісля атакувати їх зі заду. Американці заскочені масовістю, добрим вишколом та під кожним оглядом забезпечених зброєю червоно-корейських вояків, одягнених в зеленаві уніформи та червоною зіркою на грудях. Забезпечення зброєю ворога є, здавалося б, безконечне. На місце кожного танка че кулеметного гнізда, виведеного з ладу американцями, відразу вскакує інше. По боці червоних беруть участь в боях найтяжчі, 60-тонові совєтські танки. Червоні мають теж невичерпальні запаси амуніції. Комуністи мають величезні втрати в людях, але чималі втрати мають теж американці. З одної американської компанії, що два тижні тому прибула з Японії та нараховувала 148 вояків, залишилося ще тільки 30 а около 20 процент були поранені та евакуовані з фронту. Командант компанії твердить, що вона була розбита скритовбивчими червоними кулями з дерев і укриття ще заки потрапила на фронт.

СПОДІЮТЬСЯ ЧЕРВОНОЇ ПАРТИЗАНКИ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ЗАПІЛЛІ

Токіо, 12. липня. — Американське командування рахується з можливістю большевицької партизанки в запіллі корейського фронту. Досі ця партизанка з невідомих причин, — можливо очікуючи відповідного наказу „згори", ще не проявилася, хоча на це не тільки ідеально надається корейський терен, але американці теж знають факт, що існують готові до акції партизанські сили. Вони діяли перед війною, концентруючи свою акцію головно на саботажі комунікаційних получень і тероризування місцевого населення.

ПІВДЕННО-КОРЕЙСЬКИЙ УРЯД ПРОДОВЖУЄ СВОЮ ПРАЦЮ

Токіо, 12. липня. — Повідомлення з Кореї стверджують, що південно-корейський уряд продовжує свою працю в повному складі. Його головним завданням тепер є опіка над масами втікачів зі зайнятих червоними теренів, вдержування старих і наладнування нових комунікаційних получень та адміністрація поза фронтових територій. Жнива та забезпечення харчами населення є одною з найважливіших турбот уряду.

КОМУНО-КОРЕЙСЬКЕ НКВД ДІЄ

Токіо, 12. липня. — Втікачі з-поза лінії фронту в Кореї однодушно стверджують, що на захоплених червоними південно-корейських територіях всевладно панує терор, знущання і вбивства комуністичної поліції і салдатески. В захопленій червоними столиці Сеул поповнено цілий ряд вбивств і звірств над цивільним населенням, головно ліквідується особи, що мали щонебудь спільного з американцями, або південно-корейським урядом. Між вбитими є теж жінки.

ПЕРЕСТЕРІГАЛИ ПЕРЕД НАПАДОМ НА ПІВДЕННУ КОРЕЮ.

Вашингтон, 12 липня. — Сенатор Новленд, республіканець з Каліфорнії, знов критикував адміністрацію за неузброєння Південної Кореї. Казав, що Американська мілітарна місія в Кореї зверталась до Вашингтону в справі такої мілітарної допомочи Корейській Республіці яка мола б ставити опір повзам, артилерії та літакам Північної Киреї, що готовилась уже довгий час до нападу. Такі звернення цеї місії, казав Новленд, не знаходили попертя департаменту стейту. Постійно тільки „роздумувано" над цею справою і тому Південна Корея була в часі нападу майже безборонною. Як американські збройні сили опускали Південну Корею, то хотіли залишити дещо з модерної зброї, але департамент стейту теж і на те не погодився, казав сенатор, хоч американська розвідка в Кореї повідомляла Вашингтон про зброєння Північної Кореї.

АСАМБЛЕЯ УПОВАЖНИЛА ПЛЄВЕНА СТВОРИТИ УРЯД ФРАНЦІЇ

Париж, 12. липня. — Французька Національна Асамблея уповажнила сьогодні бувшого міністра оборони, Рене Плєвена, створити новий уряд Франції. Призначення Плєвена премієром Асамблея підтвертила більшістю 373 голосів проти 185. Сподіються, що створений ним новий уряд буде проголошений в найближчих годинах. Кріза французького уряду, після відставки премієра Бідо, — тривала три тижні і перед Плєвеном чотирьох інших кандидатів на премієра намарно намагалися її розв'язати.

У. А. С. Т. „Леви" в Шікаґо. ПОДЯКА.

Розписана збірка на спортовий виряд і адміністраційні оплати до Soccer League дала вислід як слідує: Куропась С. $51.50. від. св. Юрія УНС $25. По $10: Укр. Роб. Союз від 93, Кашуба В. По $8: Артимович А., Мицик Р. По $5: Андрушко Р., Бараболяк Р., Бялий В., Вірщук В., Білинський І., Галчишак М., Голойда В., Дембіцький М., Федорів М., Івасечко О., Качор О., Красник І., Маркевич О., Маскалевич, Павлиш Р., Петрів М. Пруц И., Ришко Р., Семків П., Ставничий П., Теодорович И., Заяць О., Шерегій, Чорняк, Цурковський Б., Ярошевич М. По $3: Брехун Р., Федуниська П., Касян М., Наконечний В., Ничай В., Рак Я., Чемиринський М., Зарицький В. По $2: Андрушко В., Атановський О., Боднар Л., Буксар И., Дужанський І., Федоренко Н., Кокодинський Л., Мицавка И., Михайлович И., Сливка С., Плешкевич О. По $1: Баран М., Борняк В., Болесир М., Децик В., Дочкевич, Винниченко И., Федасюк, Форович, Іващук В., Кобилецкий, Ковальчук, Койбіда, Лукович И., Микитка В., Несторович Р., Олійник Р., Печенюк, Попадюк В., Попадюк, Павлишин, Процик В., Стефанець І., Семянчук І., Зборик, Щебловський, Желтвай П. По 50 ц.: Галюнчак В., Чорний, Кристяк 25 ц. Разом $317.75.

Вищезгаданим Т-вам і П.Т. Особам, Провід У. А. С. Т. „Леви" в Шікаґо, складає найщирішу подяку за щедрі лепти, що у великій мірі уможливило Змагунам копаного м'яча виступити на зеленій мураві і в дотеперішних розривках осягнути найкращі успіхи та гідно зарепрезентувати **Український Спорт** на Вільній Землі Вашингтона.

Рівночасно дякуємо П. Т. Збірщикам п.п. Білинському В., Кашубі В., Масникові Г., Мицавці И., і Желтваєві П., за безінтересовний труд.

За Провід У. А. С. Т. „Леви"
І. Красник, гол.; В. Вірщук, секр (бгол.)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

АНСОНІЯ, КОНН. — Тов. А. Бончевського, від. 70, повідомляє всіх своїх членкиць і членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. липня, зараз по Службі Божій, в галі парохіяльній Проситься членів прийти на збори. Довгуючих проситься вирівнати свої вкладки, бо інакше будуть суспендовані Також подаємо до відома членам, котрі отримують часопис Свободу, щоби вплатили 20 ц. більше за кожний місяць. — В. Глива, секр.

БОСТОН, МАСС. — Місячні збори Тов. ім. Е. Коновальца, від. 238, відбудуться в неділю, 16. липня в галі укр. прав. церкви, зараз по відправі. Просимо всіх членів старших і молодіж численно явитись на зборах. Будуть роздані дивиденд чеки. Кожний член, що є в Союзі більше як два роки дістане дивіденду. Рівнож в цім місяці кожний член, що дістає Свободу є зобовязаний доплатити за Свободу 20 ц., а ці що платять на рік, мають доплатити до кінця свого речинця по 20 ц. за кожний місяць. Будуть порушені інші важні справи ухвалені 22. конвенцією УНС, про котрі то ухвали чи зміни статуту кожний член обовязково повинен знати і точно виконати. Проситься, щоби кожний дорослий член зложив однодолярову жертву на Союзовий Дім Сиріт і Старців. На збори можуть прийти всі нові наші громадяни, що недвано прибули зі скитальщини. Уряд відділу бажає, що ви всі обзнакомитесь з нашою найкращою і найбогатшою установою У. Н.Союзом. — П. Мороз, гол.; П. Попович, кас.; М. Давискиба, секр.

ЕМБРІДЖ, ПА. — Отсим повідомляємо членів і членкиць Бр. св. Василія Великого, від. 161, що піврічні збори відбудуться в суботу, 15. липня, в год. 7. вечір, у власній салі. Проситься всіх членів, місцевих і позамісцевих прибути точно на означений час і вислухати піврічного звіту. Є також інші справи, які на цих зборах мають бути вирішені. Також повідомляємо що прийшли чеки на дивіденду, тож обовязком є прийти і свої чеки забрати. Напоминаємо довгуючих членів вирівнати свої залеглости. — П. Вороновський, предс.; А. Дзюла, фін. секретар, І. Протиник, кас.; И. Литвин, рек. секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Тов. Любов, від. 370, повідомляє членів і членкиць, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. липня в церковній салі 127 Пар вул., зараз по другій Службі Божій. Проситься членів прибути на ці збори, бо є важні справи до вирішення, довгуючі члени повинні вирівнати свою належитість, бо впротивнім разі поступиться після статута. Також просимо привести своїх знайомих та вписати до УНСоюзу. — П. Воляник, предс.; В. Колесняк, кас.; Р. Голубович, фін. секр.; К. Марущак, рек. секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. липня, в год. 2. попол., в галі парохіяльній, 803 Фронт вул. Проситься членів прийти на означений час та забрати свої дивіденди, тай заразом довгуючих проситься вирівнати свої вкладки, Члени, котрі мають заплачено наперед, обовязані від 1. липня доплатити по 20 центів за газету на місяць. Вважаємо, що всі дістали повідомлення від головного уряду разом з газетою, тому просимо членів виповнити свій обовязок. Просимо родичів, котрі мають дітей у відділі, платити кожного місяця, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Д. Рудакевич, предс.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

CLEVELAND, O. — St. Mary's Lodge No. 112 will hold its monthly meeting Sunday, July 16, 1950 after 2nd and 3rd Mass in St. Peter and Paul Church Hall. — E. Salik, Pres.; H. Prociw, Treas.; R. Kupchig, Fin. Sec.; M. Fedak, Rec Sec.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Піврічні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206, відбудуться в неділю, 16. липня, в парохіяльній салі при 74 Геррис Еве., в год. 1-ій попол., точно. Просимо всіх членів прибути на ці збори, будуть звіти уряду і контролі з діловодства за перший півр.ік, будуть важні справи до обговорення і до полагодження, також на тих зборах уряд буде роздавати дивіденди від УНСоюзу. Вписуйте своїх дітей в члени УНСоюзу. — Г. Околіта, предс.; І. Кокольський, секр.

ГОРНЕЛЬ, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 215, повідомляє своїх членів і членкиць, що піврічні збори відбудуться в суботу, 15. липня в год. 7:30 ввечір., в парохіяльній галі де звичайно. Просимо членів і членкинь конечно прийти на означений час бо буде звіт з діловодства за минулих 6 місяців. Також пригадується членам, що почавши від 1. липня передплата Свободи виноситиме 50 ц. місячно. Будемо також роздавати чеки дивіденди. Просимо незабути привести зі собою приятелів і знайомих щоб вписати їх до УНСоюзу, бо таншої і ліпшої організації не знайдете в цілій Америці з такими привілеями які дістанете в УНСоюзі. — І. Бай, предс.; М. Кердил, кас.; І. Назар, секр.

ПАСАЙК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 42, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 16. липня точно в год. 2. попол., в У. Н. Домі, під 237 Говп вул. Обовязком кожного члена є прийти на ці важні збори, де буде звіт про піврічну працю. Проситься нових членів вирівнати свої залеглости. — В. Лелет, предс.; П. Головачук, фін. секр. А. Ткачук, кас.; М. Котіс, рек. секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Піврічні збори Тов. Запорозька Січ, від. 234, відбудуться в суботу, 15. липня, точно о год. 7:30 вечером, в салі У. Н. Дому при 214-216 Фултон вул. На ці збори проситься всіх членів прибути точно на означений час, бо буде фінансовий звіт за другий квартал, як також інші важні справи до полагодження. — П. Сташко, предс.; В. Федин, кас.; С. Могила, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. Зап. Січ, від. 117 повідомляє всіх членів, що піврічні збори відбудуться в суботу, 15. липня, в годині 8. вечером в парохіяльній галі св. Юрія, 28 Іст 7. вул. Просимо всіх членів прийти на означений час. Буде касовий звіт та інші важні справи до полагодження. Довгуючих членів просимо вирівняти свої вкладки, інакше вони будуть суспендовані. — Уряд.

CHICAGO, ILL. — Monthly meeting of Birth of Holy Virgin Society, Br. 259, will be held Sunday, July 16, 1950 at 1903 W. 51st St. at 2 P.M. — P. Trusiak, Treas.

ПЕРТ, АМБОЙ, Н. ДЖ. — Піврічні збори Бр. св. О. Николая, від. 104, відбудуться в неділю, 16. липня точно в год. 3. попол., в гали де звичайно. Проситься всіх членів прибути, бо буде справоздання діловодства уряду і контрольної комісії за 6 місяців. — М. Вітів, пр.; М. Зельвак, секр.-кас.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Зап. Січ., від. 371, відбудуться в пятницю, 14. липня, о год. 8. веч., в Січовій Галі На зборах буде роздана дивіденда, як рівнож проситься членів платити свої вкладки на зборах відділу. О. Паньків, предс.; Н. Баранюк, секр.

ГЕМСТЕД, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 327, повідомляє, що місячні і піврічні збори відбудуться в суботу, 15. липня 1950 — в год. 8. вечером. На зборах буде звіт з Конвенції УНСоюзу. Справа обговорення статуту нашого Тов. та багато інших важливих справ. Тому просимо всіх членів явитися точно на ці збори. М. Курчак, секр

НЮАРК, Н. ДЖ. — Тов. М. Грушевського, від. 219, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в суботу, 15. липня, в укр. прав. галі, 675 Савт, 19. вул., в годині 7:30 вечером. Проситься членів прийти на збори і забрати свої дивіденди. — Г. Дорошенко, предс.; А. Баран, кас.; А. Мудровський, секр.

СТЕМФОРД, КОНН. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350 відбудуться в неділю, 16. липня, в год. 2. попол., в церковній галі на Greenwich Ave. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів і членкинь прийти точно на збори і забрати свої дивіденди. Пригадується всім членам, про пікнік Братства. Обовязком кождого члена і членкиці взяти тикет на цей пікнік. — В. Карий, предс.; В. Влащук, кас.; І. Михайлишин, секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Бр. св. О. Николая, від. 369, повідомляє всіх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. липня, в год. 6:30 ввечір. Просимо всіх членів прийти на означений час і забрати свої дивіденди. Є теж інші справи до вирішення. — Уряд.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Піврічні збори Тов. Зоря, від. 69, відбудуться в суботу, 15. липня, в год. 8. ввечір, в галі Українського Клюбу ім. Драгоманова, під ч. 39 Іст 7. вул. Просимо всіх членів прийти на збори і забрати свою дивіденду. Пригадується довгуючим членам, щоб вирівнали свої залеглости до Союзу і Тов. Зоря, бо інакше будуть суспендовані. — І. Єдинак, предс.; І. Мартинець, кас.; М. Ликтей, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. — Бр. св. Кирила й Методія, від. 86, повідомляє всіх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 16. липня, в год. 12:30 пополудні, в українській школі, кімната ч. 3. Просимо всіх членів прибути на час і вислухати звідомлення за 6 місяців.. Пригадується теж членам, які дістають „Свободу", що починаючи від 1-го липня вони мають платити 50 центів місячно за часопис. — Гр. Костик, предс.; П. Саламаха, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 10. липня упокоїлась в Бозі, членкиця від. 84 УНСоюзу в Савтпорт, Конн.,

МАТРОНА СЕНДЗІК

з роду Панас в 69. році життя.

Покійна роджена в селі Дубні, Ланьцут, Західна Україна. До Союзу вступила 1924 року. Полишила в смутку мужа Михайла Сендзік, який є касієром відділу, сина Івана, доньку Марію, і три внуки.

Похорон відбудеться в четвер, дня 13. липня 1950 з похоронного заведення в год. 8:30 рано, а в 9. год. в римо-католицькій церкві св. Томи, а опісля на вічний спочинок на цвинтар св. Томи в Fairfield Conn.

Вічна їй память. Хай американська земля буде їй легкою.

Петро Дудко, секр.

ТОМАСТОН, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 421, повідомляє, що місячні збори відбудуться в суботу, 15. липня в Укр. Галі, Проспект вул. Проситься всіх членів, щоби прийшли на збори в 8. годині ввечір — Т. Михнів, предс.; М. Шипінка, кас.; Ю. Береза, секр.

МЕНВІЛ, Р. АЙ. — Повідомляємо членів Тов. ім. М. Драгоманова, від. 181, що надзвичайні збори відбудуться в суботу, 15. липня, в годині 6. ввечір. На тих зборах мусять бути всі члени, як старші, так і молодіж тут роджена, бо є дуже важна справа до полагодження. Позамісцевих членів повідомляється, що фінансовий секретар перенісся під число 155 Transit Street, Woonsocket, R. I., і на цю адресу треба посилати вкладки. — Ясінчук, предс.; П. Тиняк, кас.; Г. Шевчук, секр.; П. Лапчинський, фін. секр.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Піврічні збори Бр. св. О. Николая, від. 99, відбудуться в неділю, 16. липня, зараз по Сл. Божій, в гали парохіяльній. Проситься всіх членів бути присутними на тих зборах. — Уряд.

РАРІТАН, Н. ДЖ. — Місячні збори від. 332, відбудуться в суботу, 15. липня в год. 8:30 ввечір в У.Н.Домі, 10 Colfax St. Проситься всіх членів і членкиць прийти на збори. — М. Сірман, рек. секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5. відбудуться в суботу, 22. липня, в год. 7:30 ввечір, в гали У. Д. Горожанського Клюбу, 31-14—30 Евня. Просимо всіх членів і членкиць прийти на збори, бо є дуже важні справи до вирішення. Буде звіт контр. комісії за другий квартал і роздача дивіденди. — М. Галан, предс.; Гр. Василик, кас.; П. Барнич, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє, що збори відбудуться у неділю, 16. липня, в год. 6. вечером в У.Н.Домі 183 Fleet St. Обовязком кождого члена прийти і вирівнати свої вкладки, щоби секретар не мусів за ними ходити на хатах, впротивному разі такі члени будуть суспендовані. — І. Грабар, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Піврічні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270 відбудуться в неділю, 16. липня, в годині 3. попол. в У. Н. Домі. Обовязком кожного члена прибути на збори і вислухати звітів фін. секретаря і контр. комісії — Н. Заяць, предс. Н. Пігура, фін. секр.-кас.; В. Бутковський, рекорд. секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх членів, що місячні і піврічні збори відбудуться в неділю, 16. липня в год. 2. попол, в галі церковній. Просимо всіх членів зійтись на ці збори і розібрати свої дивіденди. Члени, що отримують „Свободу, обовязані від 1-го липня платити 20 ц. більше згідно з ухвалою Конвенції. У справах організаційних, зголоситись до секретаря на адресу: John Markowicz, 287 Randolph St., Carteret, N. J. — Гр. Волянський, предс.; Н. Кіра, кас.; І. Маркович, секр.

САВТ ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Чергові сходини членів від. 312, відбудуться в суботу, 15. липня, в год. 8. веч., в церковній домівці в Савт Плейнфілд. Прошу точно прибути й підняти чеки дивіденди. — В. Дибайло, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Управа Тов. „Дністер", від. 430, подає до відома, що місячні збори відбудуться в неділю 16. липня, в год. 12-тій в полудне в Укр. Клюмі при Franklin St. Просимо всіх членів прибути на ті збори і вплатити вкладки за липень та вирівнати залеглости з попереднього місяця. Рівночасно повідомляємо про зміну адреси секретаря нашого відділу. Його адреса є 210 Poplar St., Phila. 30, Pa. — Управа Відділу.

МАГАНОЙ СИТІ, ПА. — Запорозька Січ, від. 305, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. липня, зараз по Службі Божій. Проситься усіх членів прийти на час на ці збори і вирівнати свої залеглости, інакше такі члени будуть виключені з членства. Секретар не може ходити до хати кождого члена за вкладкою,. Прийдіть всі на збори, бо маємо важну справу до полагодження. — М. Гентош, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Юрія, відділ 239 відбудуться в суботу, 15. липня, в год. 8. ввечір. Біжучі справи буде полагоджувати секретар вже від год. 6:30. Зогляду на важні справи до вирішення, приявність усіх членів обовязкова. — Уряд.

ТАРЗАН, ч. 2384. Заохота до зла.

„Я лечу назад до Африки" — пояснив Гейнс, після зазнайомлення. „Мої копальні вимагають мого догляду".

Коли приятель Гейнса вийшов, Скондер виявив заінтересування до копалень. „Я теж продаю уділи в копальнях" — сказав ошуканець.

„Ходіть до мого мешкання, а я вам покажу картини моїх копалень" — запрошував Гейнс.

Та коли Великий Луї почув про велике багатство свого двійника, злобний плян прошибнув його голову.